

Naročnina listu: --
 Celo leto . . . K 12--
 Pol leta . . . 6--
 Četrt leta . . . 3--
 Mesečno . . . 120
 Zunanji Avstrije: ----
 Celo leto . . . 15--
 Posamezne številke
 -- 20 vinarjev. --

STRAŽA

Inserati ali oznanila se računajo po 40 yin. od 6 redne petitvrste: pri večkratnih oznanilih velik popust. --
 „Straža“ izhaja v ponedeljek in petek popoldne. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
 Koroška ulica. 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti vsak dan od 11.—12. ure popoldne.

General Janković se zahvaljuje bojevnikom na Koroškem.

Poveljnik IV. armade Božidar Janković se je poslovil od vojaških oddelkov na koroški fronti s sledečim poveljem: Junaki! V mojem povelju z dne 27. maja poklical sem Vas na oboroženo akcijo proti našim večnim sovražnikom Avstro Nemcem, ki so brez vsakega povoda z naše strani vpadli v koroški del naše domovine. Zapovedal sem, da zmagovalno, kakor vedno do sedaj, izženete sovražnika iz teh naših krajev in osvobodite naš narod barbarskega, sovražnikovega nasilja. Odzvali ste se, junaki, na moj poziv in povelje z največjo vnemo in požrtvovanjem in to v tej meri, v kolikor sem vam zaupal. Iznali ste sovražnika ne samo iz naših krajev, ki jih je zasedel, ampak uničili ste ga, popolnoma razbili in pognali v beg in osvobodili in zasedli širne nove pokrajine na

levem bregu Drave z važnimi stratežičnimi in taktičnimi točkami, ter na tak način še bolje zavarovali našo koroško posest. Zaplenili ste mnogo raznovrstnega vojnega materijala in prisilili sovražnika, da prosí, da zaustavimo našo oboroženo akcijo in da sklenemo premirje, katero se je med tem že sklenilo. Srečen sem, junaki, da vas ob priliki teh bojev pohvalim za vašo veliko hrabrost požrtvovanje, vztrajnost in trdno voljo, da se sovražnika premaga. V prvi vrsti velja moja zahvala onim našim junakom in dragocenim žrtvam, ki so dali svoje življenje ali pa bili ranjeni za svoj narod in domovino in nato ostalim borilcem. Večna slava in trajen spomin medsebojnega priznanja in še enkrat hvala v imenu domovine!

Slava našim junakom!

Da se je na desnem krilu koroške fronte — dravogradski odsek — naše prodiranje tako sijajno obneslo, gre posebna hvala fantom mariborskega, celjskega in tržaškega polka. Ti naši junaki so izvrševali pri naši ofenzivi proti divjaškim Nemcem naravnost čudeže junaštva. Slovensko ljudstvo in cela jugoslovanska domovina jim bo na veke hvaležna. Kako požrtvovalni so fantje mariborskega in tržak-

kega polka, svedoči dejstvo, da so izjavili, da bodo kljub potekočemu orožju vaj še naprej služili dokler ne bo Slovenska Koroška popolnoma zagotovljena materijalno in vojaško. Slava, trikratna slava taki požrtvovalnosti! Omenjamo, da sta mariborski in tržaški pešpolk sodelovala pri osvobojevanju Maribora in naših mej na Štajerskem. Bog živi našo vrljo armado!

Položaj v Prekmurju.

Ljutomer, 12. junija.

Madžari in madžaroni se vedno silovito preganjajo prekmurske Slovence. Oba došna pastirja v Čerensovih Čatičah in Haukija so zaprli in ju hudo pretrepali. Ker pa je ljudstvo bilo razdraženo, ker bi bilo ob Binkoštih brez službe bošje, so se zbrali ljudske volje in so ju pripeljali nazaj v Čerensovece. Duhovniki v Belatincih in Cankovi so ušli pred preganjalci čez mejo na Štajersko. Bivši urednik „Novin“, vpokejeni župnik Klekl je komaj ubežal divjim madžaronom, ki so ga obsodili na smrt. Teden dni se je skrival pri svojih zvestih prijateljih. Okopal je na ojavah koruzo in krompir, da ga tako niso mogli zalotiti. Nazadnje se mu je vendar na zvižajni način posrečilo uiti preko Mure. Njegovo mater so strahovito pretrepali. Istotako tudi njegova dva uslužbenca. A vendar ga nobeden ni hotel izdati. Župnika v Bo-

gojini (Baša) so zaprli. Poprej so ga še po divjaško pretrepali.

Izdajalec, nadporočnik Tkalec, ki je bil prvotno najet od ogrskih grofov, je sedaj sam pregnanec. Ko ga grofje niso več hoteli podpirati z denarjem, je proglasil prekmursko republiko. Tkalec je bil vojaški dr. Obal (tudi renegat) pa politični veljak prekmurske ljudovlade. Ker sta sama bila prešibka, sta snubila Nemško Avstrijo za pomoč. Ko sta jo imela objubljeno, pa so pri drveli rdeči madžarski gardisti v Prekmurje in so jima odvzeli oblast. Sedaj so gospodarji Prekmurja Madžari, ki strašno preganjajo naše vrlje prekmurske prebivalstvo.

Ljudstvo že komaj čaka rešitve. Ko je izvedelo, da je mirovna konferenca prisodila Prekmurje skoro do Gofhards in do izliva Lendave v Muro Jugoslaviji, so se od radosti jokali. Ljudstvo trpi strašne muke, a potrpežljivo čaka . . .

Slovinci v Špilju nočejo biti pod Nemško Avstrijo.

Špilje, 12. junija.

Dne 10. junija so se pri slovenskem kmetu na Beliču zbrali zaupniki iz občin Špilje, Račane in Klanjec ter so sklenili protestirati, da se te po večini slovenske občine priklopijo Nemški Avstriji. Besedilo protesta se glasi: „Špilje, Račane in Klanjec so že od nekdanj slovenske občine. V Špilju je še sedaj 65, v Račah 70 in v Klanjcu 75% slovenskega prebivalstva. Tudi gospodarsko smo mi navezani na Jugoslavijo in na slovenske sosede. Skoro vsak posestnik ima vinograde ali druga po

sestava v Slov. goricah. Drugi pa si hodijo kupovat živila, posebno živino, v mariborske okolice. Naši kraji preko Lutan in do Ernovča gravitirajo proti jugu, t. j. v Maribor. Če ostanemo res pod Nemško Avstrijo, pomeni to za nas narodno in gospodarsko uničenje. Zatorej kličemo v zadnji uri: Slovinci in tudi velik del Nemcev naših treh občin prosimo in rotimo pariško konferenco, priklopite nas Jugoslaviji! Na Beliču (Willitsch), dne 10. junija 1919. — Sledijo podpisi 16 zastopnikov omenjenih občin.

Protest proti razkosavanju slovenske zemlje.

Odbor Slov. Kmečke Zveze za Štajersko je imel pod predsedstvom drž. poslanca dr. Hohnjeca, dne 12. junija v Mariboru sejo, v kateri je bila sprejeta ta le resolucija: Odbor SKZ z naj večjo odločnostjo ugovarja zoper gdo barantanje,

ki se sedaj na mirovni konferenci v Parizu vrši za našo slovensko zemljo, kakor da bi ta bila blago, s katerim smejo prosto in poljubno razpolagati svetovni močotci. To je zemlja naših predkov, to je naša zemlja ter tudi mora ostati naša last. Če nam jo kdo siloma odvzame, je to krivica, storjena našemu celokupnemu jugoslovanskemu narodu, ki nikdar se ho pritrtil in privolil v to, da pride njegova zemlja tujcu v roke, njegovi

otroci pa pod italijanski, nemški in madžarski jarem. Jugoslavlani ne bomo nikdar več nikomur rabovali. Zato zahtevamo v zadnji uri, naj mirovna konferenca kot državne mej med našo državo in Italijo, Nemško Avstrijo in Ogrsko določi resnične narodnostne meje. Na Štajerskem bodi meja potegnena tako, da bo Špilje in železnična proga Špilje—Radgona s primernim in potrebnim ozemljem ob njej na jugoslovanskih tleh. Prekmurški Slovinci morajo na celem svojem ozemlju vsi do zadnjega postati državljani Jugoslavije. Naj bi se vendar v zadnjem hipu te uboge, od vsega sveta zapuščene Slovence rešilo madžarsko-boljševiške strahovlade. Koroška mora tako daleč postati last jugoslovanske države, kakor daleč sega slovenska zemlja in se razlega slovenska govorica, vsa mera pripadati nam z Beljakom, Celovcem in Velikovcem vred. Ogorčeno ugovarjamo zoper to, da bi Beljak z okolico in Ziljsko dolino prišel pod Nemško Avstrijo, ker bi na ta način izgubili nad 50.000 Slovencev. Z isto odločnostjo in ogorčenostjo ugovarjamo zoper italijansko pohlepnost, ki nam v svoji nezaslišani in neverjetni nenasitljivosti hoče ugrabiti naše morje, našo zemljo in stotisoče jugoslovanskih duš. Niti za pičico ne odnehamo od svoje zahteve, da se nam mora priznati vse naše narodno ozemlje, včevši celo Primorje s Trstom, Gorico in Reko vred in Dalmacijo z vsemi otoki.

Svečano izjavljamo, da moremo kot trajen mir priznati samo tak mir, ki bi združil v enotno državo vse dele slovenskega naroda. Vsak drugakšen mir bi bil krivičen, za naš narod nesprejemljiv in za Evropo usoden, ker bi bil začetek novih, za vso Evropo nevarnih zapletljajev. Pozivljamo vlado v Beogradu in naše zastopnike v Parizu, naj ostanejo trdni, neizprosni in neomajni, dokler se našemu narodu ne izpolnijo vse njegove pravične zahteve.

Seja širšega odbora Slov. Kmečke Zveze.

V četrtek, dne 12. junija, so se zbrali v Mariboru edborniki SKZ k važni seji. Poročilo o političnem položaju je podal državni poslanec dr. J. Hohnjec. Razprava je bila živahna. Udeležili so se je skoro vsi navzoči. Posebno se je ugotovilo, da je neresnična vest, ki jo je razširil „demokratski“ poslanec Dolfe Ribnikar v „demokratskih“ listih, češ, da hoče uvesti dr. Korošec zopet rekvizicijo za razna živila. Na rekvizicije poljskih pridelkov v naših krajih ni misliti, temveč je misljena rekvizicija samo v krajih, kjer so židovi in razni verižniki kopicili živila in jih zadrževali, to je: Hrvatska, Banat, Bačka itd. Napravili so se tudi važni sklepi glede strankine organizacije. — Zbor naših vodilnih mož je v imenu cele stranke v posebnem sklepu energično protestiral proti razkosavanju slovenske zemlje. Ta protest prinašamo v posebnem članku. Sprejete so bile po skoro triurni razpravi naslednje resolucije:

I. Odbor SKZ vzame poročilo dr. Hohnjeca kot zastopnika Jugoslovanskega kluba v Beogradu na znanje ter izreka klubu zahvalno priznanje in popolno zaupanje. Odobrava stremljenje Jugoslov. kluba, da razširi stranko z našimi in sorodnimi političnimi načeli po vsem ozemlju jugoslovanske države ter pozdravlja brate Hrvate in Srbe kot politične tovariše iz sodelovalce.

II. Odbor SKZ zahteva, naj se čimprej skliče pokrajinski zbor v Ljubljani na zborovanje, katero je srednja vlada v Beogradu že dovolila.

III. Odbor SKZ z ogorčenjem zavrača demagoška podtikavanja našemu voditelju dr. Korošču, po cloveku, ki je bil kot zastopnik meščanov leta in leta za najstrožje rekvizicije. Dr. Korošec je tisti mož, ki je v popolnoma zavožene prehranjevalne razmere vpeljal red in s tem državi neizmerno koristil. Če hoče imeti tudi še nadalje pod državnim

